

Gondolatok a XV. Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyről

Morvay Szabolcs: PhD-hallgató, Széchenyi István Egyetem, Regionális- és Gazdaságtudományi Doktori Iskola (morvay@sze.hu)

Pontosan tizenöt évvel ezelőtt Dinnyés Róbert és Szabó István, két „Széchenyis” végzős hallgató úgy érezték, hogy nem tudják úgy otthagyni imádott egyetemüket, hogy valami maradandót ne alkossanak, amivel gazdagítani tudják iskolájuk hagyományait. Az ilyen gondolatok nem átlagos hallgatókra jellemzők, minthogy ők maguk sem voltak átlagosak. A Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium tagjaiként többre törekedtek szakmailag, hiszen szakkollégistának lenni pontosan azt jelenti, hogy túlhaladjuk a tanórák anyagának határait, gazdagabb közösségi és szakmai életet élünk. Ettől fogva a Kautz Szakkollégium és az OPEV összefonódott. 2003-ban meg is rendezte a kollégium az első versenyt, amellyel olyan sikert könyvelhettek el, hogy nem volt kérdés a hagyománnyá válása.

A verseny csapatverseny, vagyis a „küzdelmet” négyfős csapatok vívják. Nagy büszkesége a verseny szervezőinek, hogy az évek során 14-18 csapat mindig megmérette magát. Az is kiemelendő, hogy a határon túli magyar egyetemek csapatai is ellátogatnak az utóbbi években a Széchenyi István Egyetem OPEV-jére. Nem túlzás, hogy az ország legnagyobb pénzügyi versenyéről beszélünk, három napos rendezvényként a Széchenyi István Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Karának is nagy becsben tartott eseménye, amelynek a Szakkollégium mellett szintén rendezője, szervezője.

A verseny nem jöhetne létre megfelelő szakmai és pénzügyi háttér nélkül. Az egyetem oktatói mellett vállalati szakemberek is dolgoznak minden évben a pénzügyi esettanulmányok magas színvonalán. Talán nem túlzás azt állítani, hogy a verseny szponzorálása vállalati körökben már szinte presztízskérdés.

2017-ben, február második hétvégéjén a XV. Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyre 15 csapat érkezett az ország valamennyi egyeteméről, Budapestről, Pécsről, Szegedről, Miskolcra, Kaposvárról, Dunaújvárosból, Egerből, Sopronból, de természetesen győri csapat is emelte a verseny színvonalát. Külön kiemelendő, hogy idén Felvidékről (Komárom) és Erdélyből (Kolozsvár) is érkeztek csapatok.

Péntek reggel nyolckor nem a szokásos tanórák hívogatják az álmos gazdaság szakkollégistákat, hanem a már hónapok óta szerveződő verseny, az egyetem

aulájának díszbe öltöztetése, az ország számos városából érkező versenyző csapatok, szaktanárok és vállalatvezetők. A három napos rendezvényt a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar dékánhelyettese, Dr. Koppány Krisztián nyitotta meg személyes hangvételű beszédével. Hiszen ő maga is jelen volt az első OPEV versenyen, szervezőként, résztvevőként sok élmény, emlék maradt meg benne még így 15 év távlatában is. Dékánhelyettes Úr kihangsúlyozta beszédében, hogy a verseny a vállalati kapcsolatokra épül, ugyanis nemcsak szakmai, illetve anyagi támogatással járulnak hozzá a verseny megrendezéséhez évről évre, hanem mint zsűri, értékelő bizottság tagjai, szintén jelen vannak a vállalati szférából, tehát szerves részét képezik a rendezvény értékének a vállalatok mindennemű támogatása, mint ahogyan az aulát felöltöztető vállalati mlinók is jelzik. Mindemellett Dr. Koppány Krisztián kiemelte, hogy a versenyhez a szakmai tudás mellett kreativitásra, jó kommunikációs készségre, és kiváló csapatmunkára lesz szüksége a résztvevő versenyzőknek, amelynek gyümölcse komoly szakmai elismerés lesz a helyezettek számára. Végül külön köszöntötte Dr. Ferenczi Zoltán egyetemi docens Úrat, akit a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium alapítójaként tisztelhetünk. Dr. Koppány Krisztián a vasárnapi döntőre való invitálással zárta megnyitó ünnepi beszédét.

A megnyitón felszólalt Dr. Szigeti Cecília, szakkollégiumi programigazgató asszony, aki máris méltatta a rendezvény szervezőit, a korábbi programigazgató, Dr. Kovács Gábor érdemeit a rendezvény létrejöttében, Dr. Kovács Norbert, egyetemi dékánhelyettes munkáját, Dr. Koppány Krisztián nélkülözhetetlen szakmai segítségét, illetve a szakkollégium diákjainak lelkiismeretes törekvéseit a verseny sikeres lebonyolításához. Programigazgató asszony felhívta a jelenlevők figyelmét, hogy alapvető célja a szervezőknek a verseny évről évre való megújítása, amelyhez az eseményen résztvevők ötleteit, véleményeit is várják kérdőív megválaszolásának formájában.

Végül a megnyitó legizgalmasabb pillanataként a csapatok és a közönség megismerhette az esettanulmányt adó céget, illetve magát az esettanulmányt, amelyre a következő három napban összpontosítottak a résztvevők. Mészáros János Úr, az ELMŰ-ÉMÁSZ Társaságcsoport vezetője állt a pódiumra bemutatni vállalatát és magát az esettanulmányt. Kifejtette, hogy az esettanulmány a környezeti hatásokot veszi górcső alá, hiszen mint tapasztaljuk, az elmúlt 30 év talán leghidegebb telén vagyunk túl, és számos nem hétköznapi esemény sora özönli el a híradásokat, amelyek új kihívások elé állítják az energiaipart, befolyással vannak az energiaárakra, energetikai trendekre. Vajon 15 évvel ezelőtt szóba kerültek ezek a témák? Vélhetőleg fel kell készülnünk a jövő nem várt fejleményeire, új megoldásokat kell találnunk az energiafogyasztás optimalizálására, hangsúlyozta Mészáros János, aki továbbá kiemelte, hogy cégük Budapest vonzáskörzete mellett Észak-Magyarország energiaellátásáért is felel. 300 milliárd forintos árbevételével és 2500 fős munkatársi állománnyal komoly szereplőként vannak jelen az energiapiacra. Az esettanulmány ugyanakkor nem a közelmúltban készült, már közel egy éve beszélget a vállalat és az egyetem

a karbon-lábnyom kérdéséről, amely rendkívül foglalkoztatja az esettanulmányt adó céget. Ugyanis, mint ahogyan Mészáros János kifejtette, a cég tevékenysége során számos épületet tart fenn, irodákat, transzformátor állomásokat, amelyek jelentős energiafogyasztók. A cég viszont elkötelezett abban, hogy a jövő jobb legyen, a jövő nemzedéke megfelelő környezetben élhessen, amely célhoz a vállalat azzal próbál meg hozzájárulni, hogy 10%-kal csökkenti a karbon-lábnyomát. Ez a cél adta az esettanulmány alapötletét, és a feladat a versenyzők számára az, hogy hogyan érje el a vállalat ezt a 10%-os karbon-lábnyom csökkenést, milyen technológiai beruházásokat kíván a folyamat, illetőleg hogyan lehet gazdaságosan és ugyanakkor fenntartható módon ezt elérni? Végül a vállalat vezetője a nyertes csapatnak szakmai gyakorlati lehetőséget kínált fel cégüknél.

A második napon a versenyzők nyolc óras tömör munkáját követően a vállalati szakemberekből és szaktanárokból álló bizottság előzsűrizést végzett. Ez egészen estig elhúzódott, ekkor került sor ugyanis a csapatok munkáinak elemzésére, értékelésére, amely alapján két csoportra osztották a versenyzőket, „A” és „B” döntőbe kerülhettek a csapatok. Külön kiemelendő, hogy a 15. jubileumi évfordulóra tekintettel az értékelő bizottság úgy döntött, az eddigi gyakorlattal ellentétben idén nem lesz kieső csapat, valamennyi versenyző továbbjuthat a döntőbe, amely hír bejelentését nagy üdvölgés fogadott. Az „A” és „B” döntő csapatainak kihirdetését egy vacsora előzte meg az egyetem aulájában, majd a másnapi prezentálásokra való rápihenés követte szombat este.

Talán nem nagy meglepetés, hogy a verseny legizgalmasabb, leginkább várt eseménye következett vasárnap. A csapatok megoldásainak prezentálása, a zsűri értékelése és végül a kora délutáni órákban az eredményhirdetés, amelyen minden résztvevő, szaktanárok, vállalati szakemberek, a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar dékánja, Dr. Papp Ilona, volt szakkollégiumi programigazgatók, Dr. Ferenczi Zoltán, Dr. Farkas Péter, Németh Szilárd és Dr. Kovács Gábor, és még sok érdeklődő volt jelen. Dr. Papp Ilona dékánasszonyt felkérték, hogy mondjon pár szót, amely során büszkén mesélt az egyetem tudományegyetem felé tartásáról, hogy most már kilenc karral rendelkezik az egyetem, hiszen megalakul a művészeti kar is. Dékánasszony további jelentős eseményekről beszélt, az OTDK közgazdasági szekciójának egyetemünkön való megrendezéséről, az EYOF, vagyis az ifjúsági olimpia nyári rendezvényéről, amelynek központja az egyetem lesz. A kisebb beszédeket végül az eredmény kihirdetése és díjak átadása követte, amely mindenki számára emelkedett hangulatot okozott. Komoly helyezést ért el a Széchenyi István Egyetem csapata, az 5. helyet sikerült megszerezniük. Számos külön díj is átadásra került az értékes jutalmak mellett. Helyezéseket értek el a Miskolci Egyetem, a Corvinus Egyetem valamint a Szegedi Egyetem versenyzői. Legvégül az első díjat a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetem csapata vehette át. A díjak átadását állófogadás követte, amely a rendezvény záró momentuma is volt egyben.

A verseny díjátadó ünnepségén több vállalati szakembert, képviselőt sikerült megkérdezni véleményükről a rendezvénnyel és a hallgatói csapatok teljesítményével kapcsolatban. Többek között Nagy-Mélykuti Bence, Hídépítő Csoport, A-Híd Zrt. gazdasági vezérigazgató-helyettesét, aki szerint jó volt látni, hogy a fiatalok ki tudnak állni, szakmailag felkészültek, külön-külön és együtt is helytálltak. A vezérigazgató-helyettes szerint voltak olyan csapatok, akik pozitív értelemben elrugaskodtak a valóságtól, ami azért értékelhető pozitívnak, hogy kreativitásra utal, merész gondolkodásra, ami elengedhetetlen a változó, bizonytalan jövő elé néző vállalatok számára. A Hídépítő Csoport képviselője személyesen adta át a vállalatuk által felajánlott különdíjat a 2. helyezettnek, a Szegedi Tudományegyetem csapatának.

Jászai Tamás, az ELMŰ Vállalatfejlesztési Igazgatója ugyancsak elégedetten ecsetelte, hogy a versenyzők nagyon összeszedettek voltak, remek válaszokat adtak a problémára, modern megoldásokat, amelyek, abszolút beleillenek saját vállalatuk filozófiájába, gondolkodásába.

Dr. Kovács Norbert, az egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Karának dékánhelyettese is dicsérte a diákok teljesítményét, illetve kiemelte, hogy a versenyen minden csapat nyertes, hiszen olyan szituációban próbálják ki magukat, amely a megszokott komfortzónáikból kizökkenti őket, új kihívás elé állva új megoldásokat és új képességeket fedeznek fel magukban.

Hallgatói csapatokat is sikerült nyilatkozatra bírni, akik úgy érezték, kimerítő három napon vannak túl, a feladatot megoldhatónak tartották, de mégis kihívásnak. A részletekben állításuk szerint el lehetett veszni, ugyanis rengeteg volt a statisztikai adat, éves beszámolók. A végső megoldásnál úgy vélték, a javaslatok szinte kézenfekvőek voltak, azonban a megvalósítás lépései jelentettek gondot számukra. A zsűri az utolsó napi prezentáláskor a versenyző csapatok szerint nyitottak voltak, meg akarták érteni a gondolkodásukat, releváns kérdéseket tettek fel, hasznos véleményeket közöltek velük.

Összességében nagyon jó hangulatban zárult a rendezvény, és talán a verseny nem kevésbé jelentős érdeme, hogy ismét hozzájárult a felsőoktatás és a vállalati szféra közötti kapcsolat további erősödéséhez.